

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

או ירצה באומרו ותקרבנה וגו' להגיד שבשישניות היו, וקודם שעמדו לפני משה נתקרבו לפני גדולי השבטים, והוא אומרו למשפחות מנשה, ואחר שנתקרבו לבני משפחתם הסירו מסוה הבושה לעמוד לפני משה, ולדברי האומר סרס המקרא ודרשהו לא יכלו לעמוד לפני משה עד שקדמו לעמוד לפני שלמטה ממנו, ודבר זה ממדת הבושת: אור החיים הק'

ה' אלקי הרוחות - שהוא יודע הרוחות איזה רוח ראוי: אבן עזרא

יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר. אתה היודע רוחו של כל אחד ואחד ומי הוא הראוי להיות פקיד עליהם:

אשר יצא לפניהם. במלחמה. ואשר יבוא לפניהם ואשר יוציאם, לא על ידי אחר, ולא כמלכי האומות שמשלחין חיילותיהן והם יושבים בבתיהם אלא כמו שעשיתי אני עם סיחון ועוג שנאמר (דברים ג', ב') אל תירא אותו, וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה', י"ג) וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו, וכן בדוד הוא אומר (שמואל א' י"ח, ט"ז) כי הוא יוצא ובא לפניהם, יוצא בראש ונכנס בראש: רבנו בחיי

יפקוד ה' וגו' איש על העדה וגו' ואשר יוציאם ואשר יביאם, כתבתי בשם מורי זלה"ה ביאור פסוק יפקוד ה' איש אשר יוציאם ואשר יביאם, כי ראש הדור יוכל להעלות כל הדיבורים והסיפורים של אנשי דורו, לקשר הגשמי ברוחני כמו (בתענית דכ"ב ע"א) תרי בדחי וכו' ודפח"ח: (בן פורת יוסף דט"ז ע"א): ספר בעל שם טוב עה"ת

יפקד ה' אלקי הרוחות - מאחר שאיני נכנס לארץ צריך שתמנה פרנס עליהם, ואתה אלקי הרוחות ויודע רוחות של כל אחד ואחד ודעתו ומי ראוי להיות ראש, כי אני איני יודע לבחור, כי אדם יראה לעינים ואתה תראה ללבם: רבי יוסף בכור שור

מילי דצדיקא

הרה"ק רבי שלמה קארלינער זצ"ל אמר, דער גרעסטער יצר הרע איז, אז מפארגעסט אז מ'איז א בן מלך. [היצר הרע הכי גדול, הוא לשכח שאנחנו בן מלך]

דער גרעסטער מופת איז, אריין צוא ברענגין אין איד אהאר יודישקייט. אין אידן גאט אין הארץ: [המופת הכי גדול הוא, להשים ביהודי שער יהדות. וביהודים הקב"ה בלבם]: הרה"ק ר' שלמה קארלינער

וכתב בספר הק' בית אהרן בשם הרה"ק רבי שלמה מקארלין זצוקלה"ה, צריך לדאוג יותר אם אין לו דגים בשבת יותר מענין שאמרו בו רז"ל ידאג כל השנה חס ושלום:

ובשם הרה"ק ר' בונם מפרשיפחא זצ"ל, דמה שאוכלין הדגים בש"ק במאכל הראשון, מפני שהדגים היו הבריאה הראשונה מבעלי חיים וקדושת השבת הוא שורש החיים, ע"כ נהגו ישראל להתחיל העונג שבת ממין דגים: ספר שיח שרפי קודש

ק-ל אדון על כל המעשים איז א תירוצן אויף אלע קשיות: הס"ק מסלאנים

שמעתי מהרב ר"י שנה אין לפניו אם עומדין לפני הקדוש ברוך הוא, אין יכולים לישון: ספר אמת ואמונה - קאצק

פ"א עבר דרך גור, צדיק אחד בבין המצרים, ונכנס לבעל שפת אמת הק' זצ"ל לקבל פניו הק', ושאלו השפת אמת הק' מהו סיבת נסיעתו דרך פה, והשיבו שכן ג"כ ה' מנהג אבותיו הק' ליסע בימים האלה ממקום למקום לזכר החורבן וגלות השכינה, והשיבו הרה"ק בעל שפת אמת זצ"ל בזה"ל מען ברויך צו וויסען אז מען איז נישט אין דער היים, כי דרכו בקודש ה', שלא נסע לשום מקום חוץ לצורך גדול מאד: ספר שיח שרפי קודש - בין המצרים

וידבר ה' אל משה לאמר. פינחס, אמר לו שיאמר לישראל שכל מי שעושה טובה עם ישראל או שום מצוה, שאין הקב"ה מקפח שכרו ונוצר לו חסדו לאלפים, שהרי פינחס אף על פי שהוא לא עשה הכל, שעשרה נסים נעשו לו, עם כל זה נתן לו שיחיה, וכן אמר התנא (אבות ב', ב'), וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם, ואמר אחר כך ואתם מעלה אני עליכם, יאמר הואיל ואתה אומר שזכות אבותם מסייעתם אם כן יחשב כאילו לא עשו הם שום דבר, לזה אמר ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם: שפתי כהן

לאמר צריך לדעת למי יאמר, אם לפנחס, לא היה צריך לומר אחר כך לכן אמור, שכבר אמר שיאמר לו הדברים, ועוד סדר הדברים יגיד שלא כן הוא ונראה שנתכוון בזה שיאמר לישראל דברים הנאמרים בענין, והכוונה כדי שיכירו מפעל טוב שעשה להם פנחס, ולא ישנאוהו, בשביל הריגת הנשיא, ובמה שנמשך מסיבתו שחבט המלאך מהם מה שחבט, כאומרם ז"ל (סנהדרין פב:) כאשר אבאר בסמוך: אור החיים הק'

ותקרבנה בנות וגו' אומרו ותקרבנה, ולא הספיק במאמר ותעמדה וגו' שאמר בסמוך, לומר שלא עמדו לפני משה עד שהתוועדו יחד בעצה הגונה, וראו כי יש בפייהם נכונה בטענה הנשמעת כאשר אבאר בעזרת השם, ואחר כך עמדו לפני משה וכו':

או ירצה על זה הדרך ותקרבנה וגו' למשפחות מנשה בן יוסף, פירוש שנתוועדו לקחת עצה מגדולי השבט ולהמלך עמהם משום דרך ארץ:

ואולי שרמז הכתוב באומרו בנות, לומר שהערתם היתה מה שאמר בסמוך איש לפי פקודיו, ואמרו בספרי וזה לשונם יצאו נשים וכו':

על התורה ועל העבודה

ונקיון. ול' דכדוכ"ה שצריך לשבר לבו בעת אמירתם ולשוב לה'. וזהו את קרבני לחמי לאישי כי העיקר הוא בחינת אש וחמימות בשעת אמירת הקרבנות והקטורת. ובזה מעלה הכל להרצון. כי כל היסודות יורדים למטה רק יסוד האש עולה למעלה. וזהו כחוט השני. כי החוט הוא בחינת התקשרות. כחוט הקשור למעלה להמשיך הכל מלמעלה למטה. ומלמטה למעלה. ובמה בבחינת אש כנ"ל. כי דחילו ורחימו הם כנפים. ומצוה בלא דחילו ורחימו לא פרכת לעילא: ספר בית אהרן

תשמרו להקריב לי במועדו . ועם מועדי. ומהו מועדי את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני כו' כי צריך להשלים אלו השני זמנים ולהקשר הכל. וז"ש עולת תמיד העשויה בהר סיני כי מסתמא עולת הר סיני על צד השלימות והרצון היה. ואמר כבשים. ע"ד דאיתא במדרש פלוגתא ח"א כובש עון כו'. וח"א נושא עון כו' וח"א כבן שנה. וזהו כבשים בני שנה. וזהו כחוט השני. ע"ד שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. וזה כוונת המדרש שגלשתם מהר סיני כי ע"י הקרבנות והקטורת נופל הרע ומתכפרים החטאים ואין להם שום אחיזה. ואחר שמתטהר בסור מרע אח"כ זוכה להתקשר למעלה ולהשפיע למטה כחוט השני כנ"ל: ספר בית אהרן

בהפטרה דברי ירמיה'. ראה מקל שקד, גם סיר נפוח. הענין כי מקל סיר הר"ת ס"מ, כי שליטתו של הס"מ שרצה לשלוט, הוא בכ"א ימים של ימי המצרים, וביטולו ע"י ימי המשפט ימי הרצון מר"ה ואילך כ"א יום. והנה איתא בתוס' בשם הירושלמי אשר הס"מ נבהל ע"י השופר בר"ה מחמת שחושב בטמא זמני' להתבלע [תוס' ר"ה ט"ז: ד"ה כדי לערבב], והיינו, כי לעתיד לבוא כשיבוא משיח יבטל הס"מ מן העולם, ונבהל מאימת יום הזה שיתקע בשופר גדול. וזה שראה מק"ל, עולה יוס"ף דר"ד, רומז על התרין משיחין. וגם ראה ס"ה, עולה ר"ע, רומז על ר"ע טרומיטין שיש בל' קולות שתוקעין בר"ה, כי ע"י השופר שתוקעין נתבטל הס"מ שחושב כי בא יום [אשר] יתקע בשופר גדול בביאת תרין משיחין בב"א: ספר עטרת ישועה עה"ת

פרשת המועדות

למה קורין עפ"י רוב פרשת פנחס בתוך השלשה שבועות יכול להיות משום דאיתא במדרש.

כי בכל חודש יש רגל לבד בשלשה חדשים. תמוז. אב. אלול. ולכך נתן הקב"ה בחודש תשרי שלש רגלים. ר"ה. יוה"כ. סוכות. אמרו לכל אני פורע ולעצמי איני פורע. הה"ד ביום השמיני עצרת. ע"כ ל' המדרש:

אמר כי הרגלים הם נגד המדות ונגד האבות. פסח הוא נגד בחינת יצחק כי בפסח נולד יצחק. שבועות הוא נגד בחינת יעקב. סוכות הוא בחינת חסד לאברהם נגד בחינת אברהם. ובאלו השלשה שבועות שייך בחינת שלש ראשונות. חכמה. בינה. דעת. ואלו הג' ראשונות הם למעלה מהעולם והזמן. ואין העולם יכול לסובלם לכך הם בהסתר באלו השלשה שבועות ואי"ה לעתיד יתגלו ויהיו רגלים גדולים. וסיים כי לכן קורין תמיד עפ"י רוב פ' פנחס בתוך הג' שבועות כי יש בו פ' המועדות וד"ל. וסיים מה יפו הדיבורים בברכת ר"ח. ר"ח מנחם אב ביום הששי. אז היה ר"ח ביום וא"ו. ופ"ל הרב. שהקב"ה אב הרחמן יתנחם באלף הששי ע"י גאולת ישראל ויתחדש הראש שלהם שהוא משיח ויעבור מלכם לפניכם וה' בראשם: ספר בית אהרן

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' שלמה קארלינער הי"ד

ב"ר מאיר - כ"ב תמוז תקנ"ב זכיעוכ"א

לע"נ אאזמ"ר הגה"צ ר' יונה זצ"ל

בהרה"ח ר' חיים יחיאל גאנצווייג

אבדק"ק תפארת צבי - לאס אנדזשעלעס

ע"ש קנו ר' הירש הגדול משידלוב

תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין ז"ע

נכד שלשלת אדמורי"י שידלוב

והמגיד מסטאשוב

ומגזע הרמ"ל מסאסוב

ולמעלה בקודש זכיעוכ"א

נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד

מנו"כ בהר הזיתים ירושלים

לפרטים לשעת עלי' לציון, וסעודת

יארציט בלאס אנדזשעלעס 17183167473

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי

א גוטין שבת קודש - לה' הישועה

באלו ב' הפסוקים יש כ"ח תיבות - ולכן פרנס יהושע את ישראל כ"ח שנים. זהו שאמר וזכרת את ה' אלקיך כי הוא הנותן לך כ"ח לעשות חיל (דברים ח', י"ח). ואשר יבוא ב' במסורה. הכא ואשר יבוא לפנייהם. ואיך ואשר יבוא את רעהו ביער לחטוב עצים (דברים י"ט, ה'). לומר לך בין בישוב ובין ביער בכל פעם צריך לבא לפנייהם: בעל הטורים: פכ"ז, ט"ז ו"ז

את קרבני לחמי כו'. פי' הקרבן מה שמקריבים כל הדברים לשורשן לברר שהם מהש"ת וזהו תפלות נגד תמידין ג"כ שמבקשין מהש"ת על כל קטן וגדול ומשבחין בברכה על כל דבר לברר שהכל ממנו וע"י זה נקרב ונדבק הכל לשורשו. ובהשבת יש מוסף וההוספה לידע שגם מה שזוכה אדם בעבודתו ית' ג"כ רק ממנו ית': ספר שפת אמת תרל"א

את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. איתא במדרש. זש"ה שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד כו' כחוט השני שפתותיך כו' שערך כעדר העזים אלו האומות שגלשתם מהר סיני. ובמה בקרבנות. תינח בזמן שבית המקדש קיים. אבל עכשיו שאין בית המקדש קיים. כחוט השני שפתותיך. רחישת שפתותיך ערבים עלי כקרבנות:

ונוכל לומר. את קרבני. את קריבות שלי. לחמי. לחם שלי. לאישי לאש שלי. ריח ניחוחי כפירש"י שאמרת ונעשה רצוני. ואמר שמעתי מא"א אדומ"ר זצוק"ל. שאמרת. זהו אמירה. ונעשה. זה עשיה. ואח"כ רצוני. הוא הרצון. כי אמירת הש"ת קודם לכל. ואח"כ עשיית האדם. ואח"כ עולה להרצון העליון. כי עיקר הקרבן הוא קריבת וייחוד הדברים הגשמיים התחתונים להעלותם ולייחדם להרצון העליון ב"ה וב"ש. ובזמן שבית המקדש היה קיים היה תמיד של שחר מכפר על עבירות של הלילה. ותמיד של בין הערביים מכפר על עבירות של יום והיו מגינים ומנקים מכל עון ולכלוכים. ועכשיו רחישת שפתים ערבים עלי כקרבנות. כי אמירת הקרבנות בוקר וערב הוא מנקה ומטהר כמאמר הזוה"ק מדכי גרמיה בקורבנין. ומדכי הוא ל' זיכך

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuke20@gmail.com

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים

באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ

או לזכות את הרבים - אחב"ו באלפי מקומות בעולם קע"ה

כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נתלי הירצל גאנצווייג

Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!

In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your

friend's addresses to receive a.s.a.p. #1051

הרצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לפרסום ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצי"ט - כל הקודם זכה

The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonot and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, (שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב), וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה! The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,

And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]